

CSÁSZ. ÉS KIR. BOR

Minket nem szerettek, de a mienkből egyet-mást mindenkor szerettek a Habsburgok. Nem utolsósorban a jó tokaji bort. Ha a tokaji hegyet el lehetett volna vinni valahogy, ma már aligha állna a helyén, de mivel nem lehetett, hát csak a levét hordták el a császári asztalra, Bécsbe. Néha bizony ez se volt könnyű, kivált a kuruc—labanc világban.

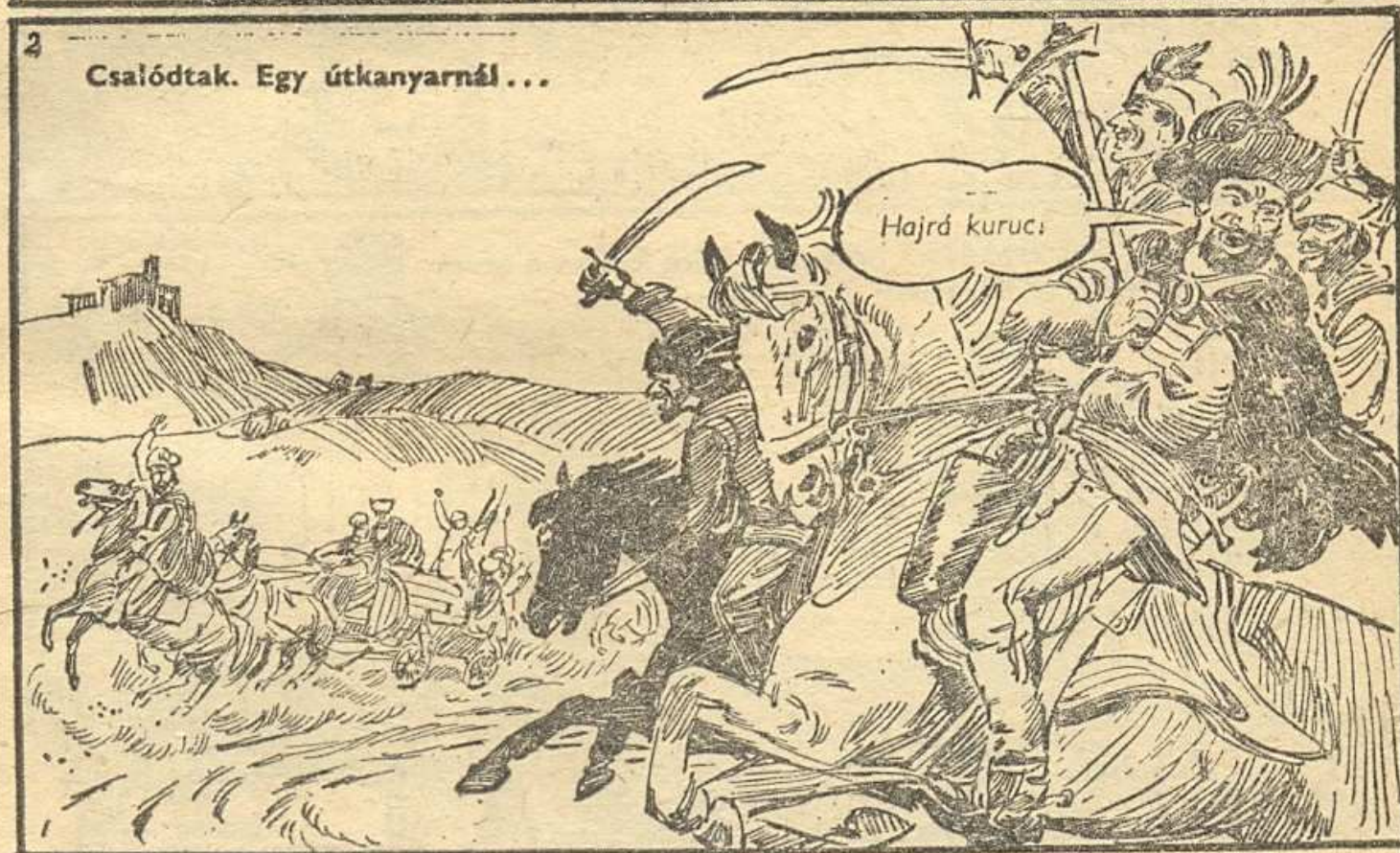
MIKSZÁTH KÁLMÁN novellája nyomán |

Történt egyszer, hogy Tállyáról harminc hordó aszút indítottak útnak a császári székváros felé. Az értékes szállítmányt labanc katonák kísérték, Moráczy Mihály káplár vezetése alatt. Parasztgúnyát viseltek. Véltek, hogy így nagyobb biztonságban lesznek.

2

Csalódtak. Egy útkanyarnál...

3
Az álparasztok nagy hirtelen előkapták fegyvereiket, aztán ...

4
... mivelhogy ők voltak többen, egy kis jóízű marakodás után elkergették a támadókat.

Egy hordó nem sok,
annyit se tudtak
elragadni!

5
Csak a mi érdemünk!
Akár meg is ihatnánk,
igaz-e káplár uram,
mint vitézségünk
jutalmát!

6
A jeles hadfi némileg szabódott ugyan, de mire feltűnt a távolban az éji táborhelyül kiszemelt Vrinicza ...

Baj! Nagy baj!
Mit adunk
a két előfutónak?

Biz ez üres!

7
Ecsület dolga, hogy a szálláscsinálók se maradjanak ki. Célhoz érve csapra vertek hát még egy hordót, s jókedvükben meghitták rá a falu népét is.

Uj huj!
Csak az a mlénk,
amit megiszunk,
csak az a császáré,
amit neki iszunk meg!

8
Másnap többen ébredtek fel, mint ahányan lefeküdtek; a lelkiismeretük is felébredt.

No, a kisdjád!
Nem tudom, miképpen
másznak ki ebből
a slamasztikából!

9
Kár ezen sopánkodni, káplár uram! Lehetetlen, hogy a kurucok meg ne szorítsanak bennünket ilyen hosszú úton. Az van biztos helyen, ami már nincs a hordókban!

10
Addig-addig beszéltek, amíg hit lett a valószínűségből, mely megfogant és gyorsan nőtt dogmává; mert persze folyton lo-csolták, nagyokat hör-pintvén a tokajiból. Fogyott a bor s lám, kuruc sereg csak nem akart feltűnni semerről. Pedig a labanc' mundért is felöltötték, és az előljáró őrszemeknek most már nem azért kellett felfedezni az ellenséget, hogy oda ne menjenek, ahol van, ellenkezőleg, hogy arra ne menjenek, ahol nincs.

